

A francia sztereotípiák ledöntése, valamint mit is kell igazából tudni a muszlimokról?

Karrierépítés vagy csak időtöltés az Erasmus+?

Az elmúlt évek során nagyon sok sztereotípia alakult ki a különböző nemzetiségű emberekről. Vegyük példának a németeket: távolságtartók, unalmasak, szorgalmasak, vagy a vietnámokat: szerények, félénkek és ők is keményen dolgoznak, kitartóak. A franciákra jellemző a késés, önteltség és a bunkóság. A magyarokat sem hagyhatjuk ki a sorból: civilizálatlanok, kommunisták, szegények, a magyar lányok a legszebbek, az étel kiváló.

Az Erasmus+ program keretein belül lehetőségem nyílt arra, hogy négy és fél hónapon keresztül kicsit nagyobb rálátást szerezzek a francia kultúrára, népre. A kint töltött idő alatt megerősödött a személyiségem, úgy érzem, hogy még jobban kinyílt a világ. Megtanultam felállni a kudarcból, kezelni a konfliktushelyzeteket, valamint jobban megismertem önmagam. Azt kell, hogy mondjam, egészen megváltozott a véleményem a franciákról, valamint a cserediákság ideje alatt több muszlimmal is megismerkedtem, amiről szintén úgy érzem, hogy érdemes beszélni a 2016-os zavargások közepette.

Nagyon sok történetet tudnék mesélni a kint töltött időmről, az emberekről, kultúrákról. Legfőképpen az előbb említett két nagy témáról szeretnék írni, valamint a tanulmányaimról és hogy miért fontos karrier szempontjából egy ilyen tapasztalat.

Minek is kell eszünkbe jutnia, ha a franciákra gondolunk? Nagyon vékony szőrös nők, meleg férfiak. Nem igazán esznek kenyeret, hanem baguettet, a sajtok büdösek és sokfélék, szeretik a csigát, a békacombot, croissant, fokhagymát vagy hagymát és csak vörösbort isznak vagy pezsgőt. Az öltözködést illetően elegánsak, valamint klisé a csíkos felső, piros sál és francia sapka viselése. Híresek a jobbnál jobb parfümökről, na és persze arról, hogy nem mosdanak. Hiszen a parfüm használata elvesztené az értelmét ha mosakodnának. A taxisok és pincérek bunkók, valamint a sztrájk megszokott része a mindennapoknak és ünnepeknek. A tipikus, népszerű játékuk a petanque, amit általában csak az öregek játszanak. Az egyik legelterjedtebb dolog pedig, ami szinte mindenkinek eszébe jut a franciákról az az, hogy még ha tudnak sem beszélnek angolul.

Reimsben éltem, ami kb. 200 km-re található Párizstól észak-keletre és majdnem akkora, mint Miskolc. Az igazat megvallva miután kiutaztam, rájöttem, hogy nagyon hálás lehetek annak, hogy nem lehetett Párizsba jelentkezni cserediáknak, mivel a fővárosi árak ugyanazért a termékért kétszer akkorák, mint Reimsben, ami szintén nem mondható egy olcsó helynek. Másrészről pedig Párizs gyönyörű és mivel közel van, bármikor elutazhattam, amikor csak volt rá időm és energiám. Az előbb felsorolt franciákról kialakult nézetek egy része igaz,

másik persze nem, ez nagyrészt a várostól függ. Először nézzük meg, hogy mi az ami tényleg igaz, vagy részben igaz (mert ugye minden ember különböző és nem lehet teljes mértékben általánosítani, valamint én is csak a saját tapasztalataimra tudok hagyatkozni).

A franciák tényleg késősek, legyen szó megbeszélésről és bármilyen más fontos, üzleti találkáról. Szeretik kihasználni az ebédidőt. Érdeemes tudni, hogy Franciaországban kb. mindenhol van ebédidő, amikor is az összes bolt és étterem bezár egy pár órára! Egyedül a szupermarketek nem zárnak be, de az általános nyitva tartás még a nagyobb bevásárló központokban is csak 8:30-tól este 8-ig tart (vannak persze éjjel-nappal, de nagyon ritkák). Ami az alkoholok közül legjobban fogy tényleg a vörösbor és a pezsgő. Érdekes, hogy champagne-nak csak azt az italt lehet nevezni, amelyik a francia Champagne (~pezsgő) régióban készült, ahol én is éltem. Bármilyen más ital, hiába készült ugyanazzal a módszerrel nem hívható champagne-nak, csak habzó bornak, amire a franciák odafigyelnek. Valóban igaz, hogy a franciák szinte csak baguettet esznek, illetve a friss kenyér is egészen más. Érdekes volt látni a mindennapokban, hogy mennyien szaladgálnak a hátizsájukból kiálló "hosszú rudakkal". A sajtok mennyiek, csak ízlésnek megfelelően kell választani. A fentiekben azt írtam, hogy a pincérek nem kedvesek, ez főleg Párizsra lenne jellemző, azonban én csak kedves pincérekkel találkoztam, akik örömmel szolgáltak ki. Így volt ez akkor is, amikor barátnőmmel kipróbáltuk a csigát. Persze jó fokhagymás volt, ami hála Istennek rásegített az ízére. Hogyan is írhatnám le az ízt? A csigának csiga íze van. Pont olyan az íze, mint az út mentéről felszedett csigának a szaga. A pincér annyira kedves volt, hogy mielőtt magunkra hagyott volna nagy mosolyok közepette megmutatta, hogy hogyan halásszam ki a csigát a házából. Békacombot sajnos még nem kóstoltam, de érzem, hogy nemsokára az is be fog következni. A pincér jókedélyűsége a bolti eladókra is igaz. Az összes boltban, ahol eddig vásároltam mindenki mosolygott és segítőkész volt. A férfiak és nők tényleg nagyon elegánsak, a nők vékonyak (de nem szőrösek), és nagyobb mértékben van jelen a homoszexualitás, valamint mindkét nemet általában nagy parfümfelhő veszi körül. Volt egy pár olyan francia osztálytársam is, akik valószínűleg betartották azt a szabályt, hogy inkább nem fürdenek, mert megvették az egyik legdrágább parfümöt és inkább azt használták. A TV-ben nagyon sokszor hallhatjuk, hogy Franciaországban már megint sztrájk van. Ez a nemzet tényleg nagyon sokat sztrájkol. Az egyik francia tanárom így fogalmazott: "ha ünnepnap van, akkor sztrájk van". Ez a kultúrájuk része. A franciák összességében egy vidám népség, akiknek már csak a kisebb százaléka nem szeret egyáltalán angolul beszélni. Vannak, akik keresik a lehetőséget, hogy gyakorolják a nyelvet. A többségre viszont az jellemző, hogy megértik amit kérdezel angolul és mondják is hogy ők is tudnak, de franciául reagálnak és csodálkoznak, ha nem érted. Ebben a témában

tényleg nagyon pozitívan csalódban bennük, hiszen hogyha csak egy kicsit is tudtam franciául és az ő nyelvükön kérdeztem, igaz megmosolyogtak, de olyan örömmel segítettek és kísérettek ide-oda, ha elvesztem, mint még sehol máshol, ezért is nagyon segítőkészek.

A Paul Fort kollégiumban laktam, ami az iskolám második épületétől, a NEOMA Business School-tól csak 3 percre volt gyalog. A NEOMA az ország egyik legjobb privát iskolája, ahol eltérő tanítási módszert alkalmaznak, amit fél évente cserélnek. Az őszi szemeszterben ugyanaz a tanítási módszer van, mint otthon, amikor folyamatosan és egyszerre tanulják a tárgyakat a diákok, viszont a tavaszi szemeszterben (amikor én is kint voltam) tömbösítve tanultunk. Ennek az az előnye, hogy az a készség is fejlődik a diákban, amikor több dologra kell fókuszálni, de az is, amikor csak egy dologban kell nagyon elmélyedni. Személy szerint, nagyon élveztem a tömbösített tanítást, mert így volt időm, az otthoni tárgyakra is készülni, valamint utazgatni, mivel nagyon sok volt a szabadidőnk egy új tantárgy megkezdése előtt.

A másik téma, amiről írni szeretnék, azok a muszlimok. A kollégiumban nagyon sok iszlám vallású kedves embert ismertem meg. 2016-ban, a robbantások és terror veszély miatt kérdéses volt, hogy tényleg ki fogom-e használni a már megnyert ösztöndíjamat. Miután pedig megérkeztem, féltam az araboktól. A kint töltött idő alatt kb. 15-20 arabot ismertem meg közelebbről, akiknek a 95%-a muszlim. Nagyon sokat tanultam a vallásukról és tőlük. Egy elég tiszta képet láthattam róluk, mivel az egyik srác a szomszédom volt. Sokkal erősebb erkölccsel és tisztelettel rendelkeznek, mint némely európai, viszont általánosságban elmondható, hogy sokkal erőszakosabbak is, de ez nem a vallásra vezethető vissza. Türelmesek, mosolygósak, nagylelkűek és szeretik megosztani amijük csak van. Vannak szabályaik, amiket ha áthágnak, akkor az szinte megbocsáthatatlan. (Tiszteletlenül beszélni a szüleikkel, vallási kötelességek: ramadán, alkohol fogyasztása, napi imák.) Összességében pozitívan csalódtam bennük, viszont azt soha nem szabad elfelejteni, hogy vallási és kulturális különbségek miatt máshogy gondolkodnak, mint az európaiak.

Zárásként pedig arra a kérdésre szeretnék választ adni, hogy "Karrierépítés vagy csak időtöltés az Erasmus+?". Sok emberrel beszéltem, aki kijelentette, hogy csak egy nagy buli az egész, ami nem igaz. Minden attól függ, hogy ki mennyire engedi el magát a kint töltött időszak alatt, és hogy milyen céllal megy ki, valamint hogy a célokhoz tartja-e magát és küzd-e értük. Az Erasmus+ egy lehetőség, amit nagyon sokan elszalasztanak, mindenféle kifogással élve, mint pl. az előző, vagy hogy attól félnek, hogy halasztanának egy félévet. Badarság ilyen hiedelmekre támaszkodni. Csak akkor halaszt évet valaki, ha fél és nem küzd vagy küzd, de

feladja. Ez pedig mindegyik területére igaz az Erasmusnak. Az Erasmus+ karrierépítés és minőségi időtöltés önmagaddal, ami megváltoztathat. Az én jó tanácsom a következő:

“Kövesd az álmaidat, változtasd meg az életed, és lépj rá Isten ösvényére. Tégy csodákat... Hallgass az őrangyalodra. Változz meg. Legyél harcos, és harcolj boldogan. Merj kockáztatni!”

/Paulo Coelho/

Bordás Gabriella

ME- Humán erőforrások II. éves hallgatója

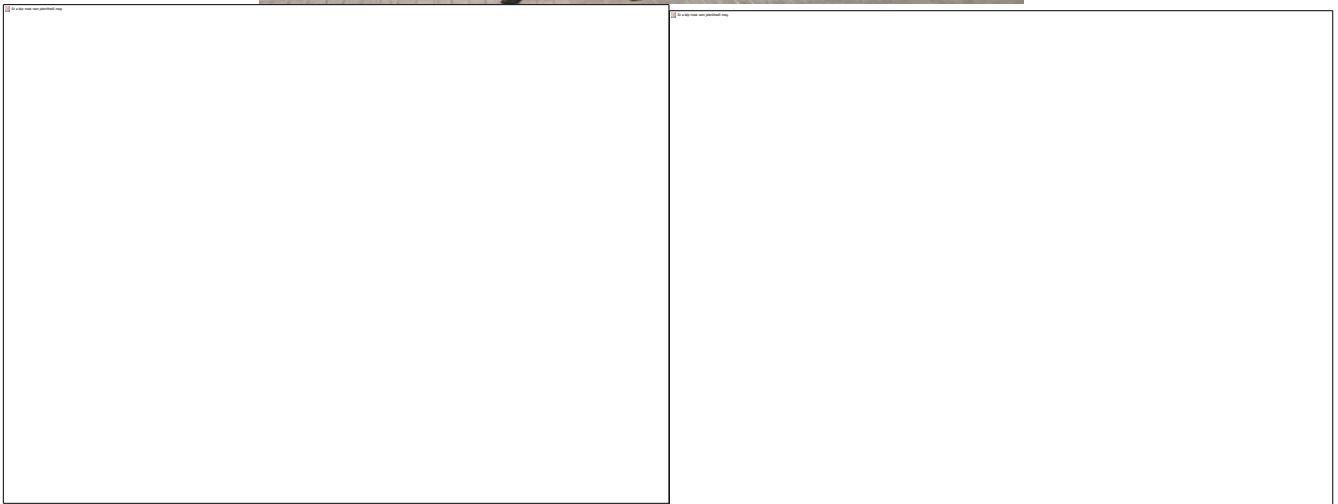
Mellékletek:

Magyar Lányok Reimsben

Neoma

Business School

Kirándulás Troyes-ba, baráti csevegések és “chilling” a közeli parkban